

کارگاه آموزش کارآفرینی

چگونگی راه اندازی کسب و کار
ارائه دهنده : مهندس سبک روح

بررسی فرصت های کسب و کار

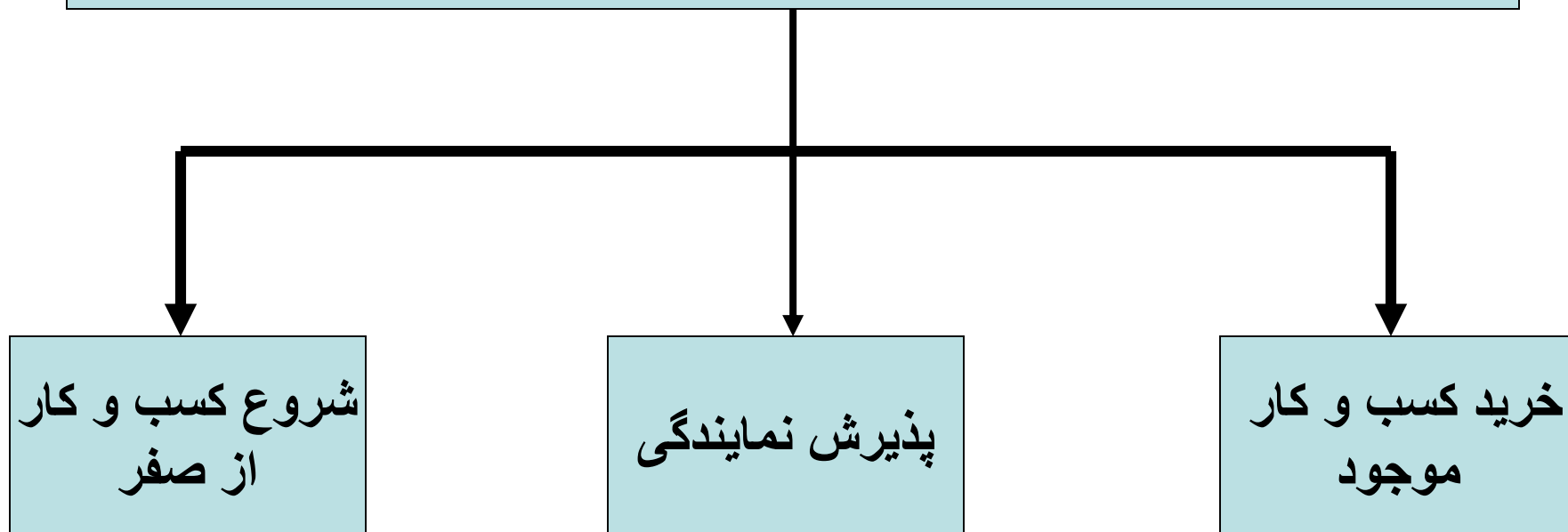
کارآفرینی شامل جست و جوی فرصت و سپس جستجوی منابع مورد نیاز است.

فرصت ها پیدا نمی شوند، بلکه ایجاد می شوند و پایدار و همیشگی نیز نیستند. (پنجره فرصت)

یکی از شبکه های اطلاعاتی برای شناسایی فرصت های سرمایه گذاری و کسب و کارهای کارآفرینانه، پایگاه اطلاعات صنعتی وزارت صنایع و معادن است که را عرضه اطلاعات لازم در مورد نحوه ارزیابی طرح های صنعتی، انواع مشوق های سرمایه گذاری، اولویت های سرمایه گذاری در خصوصی خرید سهام کارخانه های دولتی، مشارکت در طرح های توسعه ای واحد های صنعتی یا تکمیل طرح های در دست اجرا، سرمایه گذاری در تهیه ی زیربناهای صنعتی، نظیر ایجاد شهرک های صنعتی، ساخت و فروش امکانات صنعتی و اجاره داری صنعتی، اولویت های مطالعاتی برای سرمایه گذاری، اولویت های سرمایه گذاری طرح های جدید در زمینه های مختلف صادراتی، فرصت های کسب و کار را برای کارآفرینان فراهم می آورد.

انواع روش های راه اندازی کسب و کار

روش خرید کسب و کار

مزایا :

- ۱- از آنجا که کسب و کار قبلا فعالیت می کرده، استمرار عملیات آن در آینده قابل پیش بینی است.
- ۲- به تلاش ها و زمانی که مرحله ی پیش از راه اندازی کسب و کار نیاز دارد، احتیاجی نخواهد بود.
- ۳- برخی اوقات این احتمال وجود دارد که بتوان با چانه زنی و شرایط ویژه ای که به وجود می آید، کسب و کار مورد نظر را با قیمتی کمتر از ارزش واقعی آن خرید.

روش خرید کسب و کار

معایب:

ممکن است موفقیت کسب و کار، وابستگی زیادی به مالک و شخصیت او داشته باشد

بازار محصولات و خدمات کسب و کار به حد اشباع رسیده باشد یا کسب و کار با قیمتی بالاتر از قیمت واقعی خریده شود. کارآفرین نمی تواند آن طور که باید خلاقیت ها و ایده های خود را در تغییر و تحول کسب و کار پیاده کند، زیرا ممکن است ایجاد تغییرات اساسی، هزینه هایی بیش از شروع یک کسب و کار جدید را به کارآفرین تحمیل کند.

روش پذیرش نمایندگی :

این کسب و کار سیستمی است که یک عامل فروش یا کارآفرین با یک امتیاز دهنده یا شرکت معتبر توافق می کند که محصولات یا خدمات امتیاز دهنده را به فروش برساند.

عامل فروش یا کارآفرین باید اقدامات زیر را انجام دهد :

- ۱- سرمایه گذاری مالی برای انجام عملیات (درمقایسه با زمانی که از
صفر شروع می کند بسیار کمتر است)
- ۲- دریافت تجهیزات و امکانات استاندارد شده از امتیاز دهنده و
پرداخت بها.
- ۳- حفظ کیفیت خاصی از عملکرد
- ۴- پیروی از رویه های عملیاتی امتیاز دهنده
- ۵- پرداخت نرخ فرانشیز و درصدی از درآمد خالص کسب و
کار
- ۶- تعامل مستمر با امتیاز دهنده

خدماتی که امتیاز دهنده برای کارآفرین فراهم می آورد :

- ۱- استفاده از نام شرکت امتیاز دهنده
- ۲- استفاده از آرم، سمبل ها، شعارها، طرح ها و تسهیلات امتیاز دهنده
- ۳- تامین آموزش های حرفه ای کارکنان واحد کسب و کار به وسیله امتیاز دهنده
- ۴- فروش اجناس ضروری برای عملیات واحد کسب و کار با قیمت عمده فروشی
- ۵- هدایت و نظارت بر عملیات واحد کسب و کار برای اطمینان از رعایت مفاد قرارداد.

شروع کسب و کار از صفر :

۱- مالکیت انفرادی

۲- شراکت

۳- شرکت

مالکیت انفرادی :

کسب و کاری است که یک شخص آن را راه اندازی و اداره می کند و کسب و کار جدا از شخص مالک نیست.

بدهی و تعهدات بر عهده ی فرد مالک است و علاوه بر آن شخص مالک دارای مسئولیت نامحدود است(دارایی های کسب و کار و دارایی های شخصی فرد، پشتیبان عملیات خواهد بود.)

مزایا :

شکل گیری آسان

مالکیت فردی در سود

خلاصه شدن تصمیم گیری و کنترل در یک شخص
انعطاف

آزادی نسبی در مقابل کنترل های دولتی و رهاشدن از
مالیات های شرکت بازرگانی

موارد مداخله دولت : مرحله کسب مجوز، مالیات
پرداختی در قالب مالیات بر درآمد شخصی است.

معایب :

مسئولیت نامحدود

احتمال وقفه یا تعطیلی به علت بیمار یا مرگ
مالک

دسترسی کمتر به سرمایه

مشکلات نسبی در تامین منابع مالی در بلند
مدت

تجربیات و دیدگاه محدود به علت عدم حضور
افراد دیگر

شراکت

دو یا چند نفر که به عنوان شریک در سو کسب و کار با یکدیگر مشارکت و همکاری می کنند، شراکت نامیده می شود.

هریک از شرکا با گذاشتن پول، اموال، نیروی کار و مهارت ها، سهمی در سود یا زیان کسب و کار پیدا می کنند.

شرکا بین خود قراردادی امضا می کنند که در آن سهم مالی و مدیریتی آن به صورت تفصیلی مکتوب شده و نقش های شرکت و روابط شراکتی آنان بیان شده است .

نکته مهم :

یکی از شرکا باید مسئولیت بدهی ها و مسئولیت نامحدود کسب و کار را بپذیرد.

مزایا :

شکل گیری آسان
تسهیل در رشد و عملکرد
انعطاف

آزادی نسبی در مقابل مقررات و کنترل های دولتی
وجود مزایای مالیاتی (چون شخصیت حقیقی افراد مطرح است و مالیات ها بر درآمد شخصی
است و چون کسب و کار مالیهیت فردی دارد، دخالت دولت نیز در آن کم است)

معایب :

مسئولیت نامحدود برای یکی از شرکا

احتمال عدم استمرار کسب و کار به علت کناره گیری یا مرگ شریک اصلی و الزام
در فعالیت تنها یک شریک و وجود محدودیت ناشی از آن.

شرکت :

تشکیلات قانونی منفک از افرادی است که مالک آن هستند و از طریق قوانین دولتی ایجاد شده است. در ابتدا باید در مورد سهم سرمایه ای افراد توافق کرد و سپس اساسنامه کسب و کار به تایید نهادهای مربوط دولتی برسد و شرکت ثبت شود.

انواع شرکت ها در

قانون تجارت جمهوری اسلامی ایران

- ۱- شرکت سهامی
- ۲- شرکت با مسئولیت محدود
- ۳- شرکت تضامنی
- ۴- شرکت مختلط غیرسهامی
- ۵- شرکت مختلط سهامی
- ۶- شرکت نسبی
- ۷- شرکت تعاونی تولید و مصرف

شرکت سهامی :

شرکتی است که سرمایه ی آن به سهام تقسیم شده و مسئولیت صاحبان سهام محدود به مبلغ اسمی سهام آنان است.

شرکت سهامی به دو نوع تقسیم می شود:

نوع اول : شرکت هایی که موسسان آن ها قسمتی از سرمایه ی شرکت را از طریق فروش سهام به مردم تامین میکنند. این گونه شرکت ها را سهامی عام می نامند.

نوع دوم : شرکت هایی که تمام سرمایه آن ها را در موقع تاسیس، منحصرأ توسط موسسان تامین شده است. اینگونه شرکت ها را سهامی خاص مینامند.

برخی از مهمترین نکات شرکت سهامی بر اساس قانون تجارت :

۱- شرکت سهامی، شرکت بازرگانی محسوب می شود، ولو اینکه موضوع عملیات آن امور بازرگانی نباشد.

۲- در شرکت سهامی تعدد شرکت نباید از ۳ نفر کمتر باشد.

در موقع تاسیس، نباید سرمایه شرکت سهامی عام از ۵ میلیون ریال و سرمایه شرکت سهامی خاص از ۱ میلیون ریال کمتر باشد.

۳- در شرکت سهامی عام موسسان باید حداقل ۲۰٪ سرمایه شرکت را خود تعهد کنند و حداقل ۳۵٪ مبلغ تعهد شده را به نام شرکت در شرف تاسیس، نزد یکی از بانکها بسپارند و سپس اظهارنامه ای را به ضمیمه طرح اساسنامه ی شرکت و طرح اعلامیه پذیره نویسی سهام که به امضای کلیه موسسان رسیده باشد، در تهران به اداره ثبت شرکت ها و در شهرستان ها به دایره ثبت شرکت ها و در نقاطی که دایره ثبت شرکت ها وجود ندارد، به اداره ی ثبت اسناد و املاک محل تسلیم کنند و رسیدبگیرند.

۴- طرح اساسنامه باید با قید تاریخ به امضای موسسان برسد و
مشمول براین مطالب باشد:

نام شرکت، موضوع شرکت، مدت شرکت، مرکز اصلی و
شعب شرکت، مبلغ سرمایه نقدی و غیر نقدی شرکت، تعداد
سهام بی نام، با نام و مبلغ اسمی و همچنین تعداد و خصوصیات
سهام ممتاز، تعیین مبلغ پرداخت شده ی هر سهم، نحوه ی
انتقال سهام با نام، طریقه ی شور و اخذ رای، تعیین وظایف
مدیران، طرز انتخاب و تعداد آنها، آغاز و پایان سال مالی و
برخی اطلاعات دیگر.

۵- مجمع عمومی شرکت سهامی از اجتماع صاحبان سهام تشکیل می شود. مقررات مربوط به حضور عده ی لازم برای تشکیل مجمع عمومی و آرائ لازم برای تصمیم گیری در اساسنامه معین خواهد شد.

وظایف آن عبارتند از : رسیدگی به گزارش موسسان و تصویب آن، تصویب طرح اساسنامه ی شرکت و اصلاح آن، انتخاب اولین مدیران و بازرسان شرکت و تعیین روزنامه ی کثیرالانتشار برای درج اطلاعیه های شرکت.

۶- شرکت سهامی را هیئت مدیره ای که از بین صاحبان سهام انتخاب شده است، اداره می کند و تعداد اعضای آن در شرکت های سهامی عام نباید کمتر از ۵ نفر باشد.

هیئت مدیره در اولین جلسه خود از بین اعضای هیئت، یک رئیس و یک نائب رئیس که باید شخص حقیقی باشد، برای هیئت مدیره تعیین میکند.

۷- هیئت مدیره باید حداقل یک نفر شخص حقیقی را به مدیریت عامل شرکت برگزیند و حدود اختیارات و مدت تصدی و حق الزحمه یا وراثتی ن کند و مدیر عامل نماینده شرکت محسوب می شود و از طرف شرکت حق امضا دارد.

هیئت مدیره هر موقع می تواند مدیر عامل را عزل کند.

شرکت با مسئولیت محدود:

شرکتی است که بین دو یا چند نفر برای امور کسب و کار تشکیل شده و هر یک از شرکا بدون این که سرمایه به سهام یا قطعات سهام تقسیم شده باشد، فقط تا میزان سرمایه ی خود در شرکت، مسئول قروض و تعهدات شرکت است.

۱- در اسم شرکت باید عبارت “بامسئولیت محدود” قید شود، در غیر اینصورت آن شرکت در مقابل اشخاص ثالث، شرکت تضامنی محسوب و تابع مقررات آن خواهد بود.

۲- این شرکت وقتی تشکیل می شود که تمام سرمایه ی نقدی تادیه و سهم الشرکه ی غیرنقدی نیز تقویم و تسلیم شود و علاوه بر آن در شرکت نامه باید صراحتاً قید شده باشد که سهم الشرکه های غیرنقدی هرکدام از شرکا چقدر است.

۳- شرکا نسبت به قیمتی که در حین تشکیل برای سهم الشرکه های غیرنقدی معین شده است، در مقابل اشخاص ثالث مسئولیت تضامنی دارند.

هر یک از شرکا به نسبت سهمی که در شرکت دارد، دارای حق رای خواهد بود و شرکت را یک یا چند نفر مدیر موظف یا غیر موظف که از بین شرکا یا خارج از آنان برای مدت محدود یا نامحدودی معین می شوند، اداره می کنند.

شرکت تضامنی :

شرکتی است که تحت اسم مخصوصی بر امور تجاری بین دو یا چند نفر با مسئولیت تضامنی تشکیل میشود. اگر دارایی شرکت برای ادای تمام قروض کافی نباشد، هر یک از شرکا مسئول پرداخت تمام قروض شرکت است.

برخی از مهمترین نکات شرکت تضامنی بر اساس قانون تجارت:

- ۱- در اسم شرکت باید عبارت "شرکت تضامنی" و حداقل اسم یک نفر از شرکا ذکر شود. در صورتی که اسم شرکت مشتمل بر اسمی تمام شرکا نباشد، باید بعد از اسم شریک و شرکایی که ذکر شده است، عبارتی از قبیل "و شرکا" یا "و برادران" قید شود.
- ۲- شرکت تضامنی وقتی تشکیل می شود که تمام سرمایه ی نقدی تادیه و سهم الشرکه ی غیر نقدی نیز تقویم و تسلیم شده باشد.
- ۳- منافع به نسبت سهم الشرکه بین شرکا تقسیم میشود و هیچ یک از شرکا نمی توانند سهم خود را به دیگری منتقل کنند، مگر با رضایت تمام شرکا.
- ۴- هر گاه شرکت تضامنی منحل شود، مادام که قروض شرکت از دارایی آن تادیه نشده است، هیچ یک از طلبکاران شخصی شرکت حقیقتاً دارایی نخواهند داشت. اگر دارایی شرکت برای پرداخت قروض آن کفایت نکند، طلبکاران شرکت حق دارند بقیه ی طلب خو را از تمام یا فرد فرد شرکای ضامن مطالبه کنند، ولی در انی مورد، طلبکاران شرکت بر طلبکاران شخصی شرکا حق تقدم نخواهند داشت.

شرکت مختلط غیر سهامی :

شرکتی است که برای امور تجاری، تحت اسم مخصوصی بین یک یا چند نفر شریک ضامن و یک یا چند نفر شریک با مسئولیت محدود بدون انتشار سهام تشکیل میشود. شریک ضامن، مسئول کلیه ی قروضی است که ممکن است علاوه بر دارایی شرکت پیدا شود.

شریک با مسئولیت محدود، کسی است که مسئولیت او فق تامیزان سرمایه ای است که در شرکت گذاشته یاباید بگذارد. در اسم شرکت باید عبارت ” شرکت مختلط“ و حداقل اسم یکی از شرکای ضامن قید شود.

بر اساس قانون تجارت ، شریک با مسئولیت محدود، نه حق اداره ی شرکت را دارد و نه اداره ی امور شرکت از وظایف اوست، بلکه اداره ی شرکت بر عهده ی شریک یا شرکای ضامن است و حدود اختیارات آنان همان است که در مورد شرکای شرکت تضامنی مقرر شده است.

۵- شرکت مختلط سهامی :

شرکتی است که تحت عنوان ن مخصوصی بین یک عده شرکای سهامی و یک یا چند نفر شریک ضامن تشکیل میشود. شرکای سهامی کسانی اند که سرمایه ی آنان به صورت سهام یا قطعات سهام متساوی القیمت درآمده و مسئولیت آنان تایمزان همان سرمایه ای است که در شرکت دارند. شریک ضامن نیز کسی است که سرمایه ی او به صورت سهام درنیامده و مسئول کلیه ی قروضی است که ممکن است علاوه بر دارایی شرکت پیدا شود.

در اسم شرکت باید عبارت "شرکت مختلط" و حداقل اسم یکی از شرکای ضامن قید شود و مدیریت شرکت نیز مخصوص شریک یا شرکای ضامن است.

۶- شرکت نسبی :

شرکتی است که برای امور تجاری، تحت عنوان مخصوص بین دو یا چند نفر تشکیل و مسئولیت هر یک از شرکا به نسبت سرمایه ای که در شرکت گذاشته ، می باشد. در اسم شرکت نسبی باید عبارت " شرکت نسبی" یا حداقل یک نفر از شرکا قید شود و در صورت داشتن شریک یا شرکایی، عبارتی از قبیل " و شرکا" یا " و برادران" ضروری است.

اگر دارایی شرکت نسبی برای تادیه تمام قروض شرکت کافی نباشد، هر یک از شرکا به نسبت سرمایه ای که در شرکت دارد، مسئول تادیه ی قروض شرکت است و مادامی که شرکت منحل نشده، مطالبه ی قروض آن باید از خود شرکت به عمل آید و فقط پس از انحلال، طلبکاران می توانند با رعایت مقرراتی به فرد فرد شرکا مراجعه کنند.

شرکت های تعاونی تولید و مصرف :

شرکت تعاونی تولید، شرکتی است که بین عده ای از صاحبان حرف تشکیل می شود و شرکا، مشاغل خود را برای تولید و فروش اشیا یا اجناس به کار می برند و حداقل دو ثلث اعضای اداره کننده ی شرکت باید از شرکایی انتخاب شوند که حرفه ی آنان موضوع عملیات شرکت است.

شرکت تعاونی مصرف، شرکتی است که برای مقاصد فروش اجناس لازم برای مصارف زندگی، اعم از این که اجناس مزبور را شرکا ایجاد کرده یا خریده باشند و همچنین تقسیم نفع و ضرر بین شرکا به نسبت خرید هر یک از آنان تشکیل می شود.

شرکت تعاونی، اعم از تولید یا مصرف، ممکن است مطابق اصول شرکت سهامی یا بر طبق مقررات مخصوصی که با رضایت شرکا ترتیب داده شده باشد، تشکیل شود و هیچ یک از شرکا نمی توانند در مجمع عمومی بیش از یک رای داشته باشند.

